Η σεξουαλική αγωγή των παιδιών

Date : 21 Ιανουαρίου, 2015

Ὅσο τὰ παιδιὰ
εἶναι μικρά, ἡ διαφορὰ τοῦ φύλου δὲν
προκαλεῖ αἴσθηση. Ἀναπτύσσονται παράλληλα, συναναστρέφονται
ἐλεύθερα, παίζουν μαζί, χωρὶς νὰ δημιουργεῖ κάτι
ἰδιαίτερο ἡ διαφορά τους.

Καθὼς ὅμως μεγαλώνουν,
ὅταν προχωρήσουν στὴν προεφηβικὴ καὶ μάλιστα
στὴν ἐφηβικὴ ἡλικία, τότε τὰ πράγματα
ἀλλάζουν ριζικά. Ἀναπτύσσεται ἀπότομα τὸ σῶμα,
ἐμπλουτίζεται ὁ ψυχικὸς κόσμος, φανερώνονται ἔντονα
τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ φύλου, τὸ ἀγόρι γίνεται
ἄνδρας, τὸ κορίτσι γίνεται γυναίκα, ἀνακαλύπτουν κάτι
διαφορετικὸ στὸν ἑαυτό τους καὶ στὸν ἄλλο.
Ἡ διαφορὰ αὐτὴ ἐπηρεάζει ὅλο τὸν
ψυχοσωματικὸ ὀργανισμό, φανερώνει νέες, ἄγνωστες μέχρι τότε
δυνάμεις στὸ σῶμα καὶ στὴν ψυχή, συγκινεῖ
καὶ ἀναστατώνει τὸν ὅλο ἄνθρωπο, ποὺ
ἀνοίγει τὰ μάτια του μὲ ἔκπληξη, μὲ ἀγωνία
καὶ χαρὰ σὲ μιὰ νέα πραγματικότητα, ποὺ
τὴν αἰσθάνεται ἰδιαίτερα ἐλκυστική: τὸ πρόσωπο
τοῦ ἄλλου φύλου. Καὶ ἐπειδὴ ἡ κατάσταση
αὐτὴ τοῦ εἶναι καινούργια καὶ ἄγνωστη,
δὲν γνωρίζει πῶς νὰ τὴ διαχειρισθεῖ.
Ἐδῶ προκύπτει ἡ ἀνάγκη τῆς σχετικῆς
ἀγωγῆς, ποὺ ἀφενὸς θὰ προφυλάξει τὰ
παιδιά μας ἀπὸ λάθη, τὰ ὁποῖα μπορεῖ
νὰ τὰ πληρώνουν σ’ ὅλη τους τὴ ζωή, ἀφετέρου
θὰ τὰ βοηθήσει νὰ κτίσουν σωστὰ τὸ
οἰκοδόμημα τῆς μελλοντικῆς τους εὐτυχίας.

Δυστυχῶς **οἱ δημόσιοι φορεῖς τῆς ἀγωγῆς δὲν**
ἔχουν κερδίσει τὴν ἐμπιστοσύνη μας στὸ θέμα αὐτό.
Ἡ ἐπιπολαιότητα, ἡ προχειρότητα καὶ τὸ
κοσμικὸ φρόνημα μὲ τὸ ὁποῖο τὸ
ἀντιμετωπίζουν, δὲν βοηθοῦν τὰ παιδιά. **Μᾶλλον τὰ ἐξωθοῦν**
στὸ ἁμαρτωλὸ καὶ ἀνήθικο, ποὺ χωρὶς
ἀμφιβολία τὰ ὁδηγεῖ στὴ δυστυχία, στὸν

ψυχικὸ ὄλεθρο καὶ τὴν καταστροφή.

Στὸ σύγχρονο σχολεῖο
διδάσκονται ἀπὸ πολὺ νωρίς, ἀκόμη ἀπὸ
τὶς τάξεις τοῦ Δημοτικοῦ, σχετικὰ μαθήματα. **Ποιὸ εἶναι ὅμως τὸ περιεχόμενό τους; Ποιὸς τὸ ἔχει καταρτίσει καὶ μὲ ποιὰ κριτήρια; Ποιὸς διδάσκει τὸ μάθημα; Ποιὰ τὰ προσόντα καὶ τὸ ἦθος του καὶ σὲ ποιὰ ἀτμόσφαιρα παρουσιάζει τὸ θέμα του;**

Δὲν θὰ ἐπιμείνουμε
στὸ τί γίνεται σήμερα στὰ σχολεῖα μας ἢ ποιὰ
ἀγωγὴ σχετικὰ μὲ τὸ θέμα δίνει ὁ
ἄλλος μεγάλος δάσκαλος, ἡ Τηλεόραση, καὶ ὁ ἀκόμη
μεγαλύτερος καὶ πολὺ πιὸ ἐπικίνδυνος, τὸ Διαδίκτυο.
Ὅλοι, λίγο ἢ πολύ, τὰ γνωρίζουμε αὐτά.

Αὐτὸ ποὺ κυρίως
θὰ προσπαθήσουμε εἶναι νὰ ποῦμε
ἐπιγραμματικὰ τὸ **τί πρέπει**
νὰ κάνουμε ἐμεῖς, τὸ ὁποῖο μάλιστα
εἶναι ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη νὰ τὸ κάνουμε
πρὶν οἱ ἄλλοι παράγοντες ἀναλάβουν ἐνεργὸ
ρόλο καὶ καταστρέψουν τὰ παιδιά μας.

Τὸ **πρῶτο** ἀσφαλῶς ποὺ πρέπει νὰ τονίσουμε
εἶναι νὰ μὴν ἐφησυχάζουμε καὶ ἐπομένως
ἀμελοῦμε. Τὰ παιδιὰ μποροῦν μὲ
πολλοὺς τρόπους νὰ ἀσχοληθοῦν μὲ τὸ θέμα
καὶ νὰ ἔχουν κάποια ἐνημέρωση ἀπὸ φίλους,
συμμαθητὲς καὶ μεγαλύτερους ἀκόμη, ποὺ ὅμως
δὲν ἀξίζουν τὴν ἐμπιστοσύνη τους. Μὴν
ἀφήσουμε ἐπομένως τὴ σχετικὴ ἀγωγὴ σὲ
ἄλλα χέρια. Μὴν καθυστερήσουμε. Γιατί μπορεῖ νὰ
μᾶς ποῦν κάποτε τὰ παιδιά μας μὲ δίκαιο παράπονο:
«Ἀργήσατε. Σᾶς πρόλαβαν ἄλλοι, ποὺ οὔτε τὴν
ἀγάπη τὴ δική σας εἶχαν οὔτε τὴν ἀπαραίτητη
γνώση. Καὶ ἐγὼ τώρα σᾶς κατηγορῶ, γιατί κλαίω
γιὰ λάθη πού, ἂν μοῦ εἴχατε μιλήσει νωρίτερα, δὲν
θὰ εἶχαν γίνει».

Ἂς μὴ μᾶς νικήσουν

κάποιοι δισταγμοί, ποὺ μπορεῖ νὰ εἶναι δικαιολογημένοι σ' ἕνα βαθμό: Πῶς θὰ μιλήσουμε στὰ παιδιά; Τί ἄραγε γνωρίζουν; Πόσο θὰ καταλάβουν; Ὁπωσδήποτε χρειάζεται γνώση καὶ ἀπαιτεῖται ὁ κατάλληλος τρόπος. Δὲν εἶναι εὔκολο. **Δὲν ὡριμάζουν ὅλα τὰ παιδιὰ μαζί. Δὲν εὐαισθητοποιοῦνται μὲ τὸν ἴδιο τρόπο**. Δὲν ἀπασχολοῦνται μὲ τοὺς ἴδιους προβληματισμούς. Τὸ καθένα ἔχει ἕναν ἰδιαίτερο κόσμο καὶ γι' αὐτὸ μὲ ἰδιαίτερο τρόπο θὰ ἀνακαλύψει σωστὰ τὸ ἄλλο φύλο καὶ τὸν ρόλο του στὴ ζωή του.

Θὰ βοηθήσουμε πολὺ τὰ παιδιὰ νὰ δεχθοῦν τὴν ὀρθὴ ἀγωγὴ ἐπὶ τοῦ θέματος, **ἂν θεμελιώνουμε τὴν προσπάθειά μας στὸν αἰώνιο λόγο τοῦ Θεοῦ**. Νὰ μιλήσουμε γιὰ τὴ δημιουργία τοῦ ἀνθρώπου, ὅπως περιγράφεται στοὺς πρώτους στίχους τῆς Γενέσεως. Νὰ ποῦμε ὅτι ὁ Θεός, ὅταν ἔπλασε τὸν ἄνθρωπο, «*ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς*» (α΄ 27). Νὰ ἐξηγήσουμε τοὺς λόγους γιὰ τοὺς ὁποίους ἔγινε αὐτό. Ποιὸς ὁ σκοπὸς τῆς δημιουργίας τῶν δύο φύλων; Ποιὸς ὁ ρόλος καθενός; Πῶς τὰ ὅρισε ὁ ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεός;

Μέσα στὶς σελίδες τῆς Ἁγίας Γραφῆς ἀντιμετωπίζονται ὅλα τὰ μεγάλα θέματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὸν ἄνθρωπο καὶ δίνονται λύσεις θεόπνευστες, ποὺ ἱκανοποιοῦν βαθιὰ τὴν ψυχή του καὶ τὴν ἀσφαλίζουν ἀπὸ κάθε κίνδυνο μικρῶν ἢ μεγάλων ἐκτροπῶν.

Ἡ Ἁγία Γραφὴ μᾶς παρουσιάζει τὴ ζωὴ τῶν πρωτοπλάστων ἀνθρώπων, τοῦ πρώτου ἄνδρα καὶ τῆς πρώτης γυναίκας ποὺ ἔζησαν πάνω στὴ γῆ. Μᾶς μιλάει καὶ γιὰ τὸ πῶς οἱ σχέσεις τους διαταράχθηκαν, ὅταν ἔπεσαν στὴν ἁμαρτία. Μᾶς ἐξηγεῖ ἐπίσης καὶ πῶς ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ, μὲ τὴ βοήθεια τῆς Χάριτος τοῦ Χριστοῦ, νὰ ἀναμορφωθεῖ

στὸ ἀρχαῖο του κάλλος, νὰ ἀνέβει σὲ
ὕψος πνευματικό, ὥστε νὰ μπορεῖ νὰ βλέπει
μὲ μάτια καθαρὰ τὸν ὁποιονδήποτε συνάνθρωπό του,
νὰ τὸν σέβεται καὶ ἀγαπᾶ ἀληθινά, νὰ
συνεργάζεται μαζί του καὶ νὰ συμβιώνει ἁρμονικά. Διότι
ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἀποκαλύπτει τὸ μεγαλεῖο
τοῦ κάθε ἀνθρώπου καὶ μᾶς βοηθεῖ νὰ
τὸν ἀντιμετωπίζουμε μὲ ἀπόλυτο σεβασμὸ ὡς
εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, ὡς ὕπαρξη ποὺ φέρει μέσα
της ἀθάνατη ψυχὴ καὶ ἔχει ὕψιστο καὶ
αἰώνιο προορισμό, ἑπομένως ὡς σύντροφο πολύτιμο,
συναθλητὴ καὶ συνοδοιπόρο στὸ δρόμο τῆς ζωῆς
καὶ ὄχι ὡς ἀντίπαλο, ὡς **ἀντικείμενο ἐκμεταλλεύσεως ἢ μέσο ἡδονῆς**.

Ἂν σὲ τέτοια βάση
τοποθετήσουμε τὸ θέμα τῆς σχέσεως τῶν δύο φύλων, ἡ
ἐπικοινωνία μας μὲ τὰ παιδιὰ γιὰ τὸ θέμα
αὐτὸ θὰ γίνει μὲ κάθε σοβαρότητα καὶ
ἱεροπρέπεια. Δὲν θὰ παρασυρθοῦμε ἀπὸ
τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου, ποὺ κατεβάζει τὶς
σχετικὲς συζητήσεις σὲ κατώτατο ἐπίπεδο καὶ
ἀντιμετωπίζει τὰ προβλήματα ποὺ ἀνακύπτουν μὲ
ἐπιπόλαιο τρόπο, συχνὰ μὲ ἐλαφρὰ διάθεση ἢ
καὶ ἀνεπίτρεπτη χυδαιότητα.

Εἶναι σημαντικὸ καὶ
πολὺ βοηθητικὸ γιὰ τὰ παιδιά μας νὰ
αἰσθάνονται ὅτι καταλαβαίνουμε τὶς ἀπορίες τους
γιὰ τὶς σχέσεις τῶν δύο φύλων καὶ κατανοοῦμε τὶς
δυσκολίες τους, στὴν προσπάθεια νὰ τὶς ἀντιμετωπίσουν
σωστά. Κερδίζουμε τὴν ἐμπιστοσύνη τους, ὅταν βλέπουν
πὼς δὲν ἀποροῦμε καὶ δὲν
ἀντιδροῦμε, ἀλλὰ στεκόμαστε μὲ σεβασμὸ
καὶ φόβο Θεοῦ μπροστὰ σ’ αὐτὸ τὸ
καινούργιο, σ’ αὐτὴ τὴν ἔλξη ποὺ
δημιουργεῖται στὴ νεανική τους ψυχή. Καταλαβαίνουμε ὅτι
ἡ περιέργεια τοὺς κεντρίζει, ἡ φαντασία δουλεύει
ἀσταμάτητα, τὸ συναίσθημα ἐνεργεῖ ἀνεξέλεγκτα,
χάνουν εὔκολα τὸν ἔλεγχο τοῦ ἑαυτοῦ τους. Καταλαβαίνουμε
καὶ θέλουμε νὰ βοηθήσουμε, χωρὶς νὰ παρεξηγοῦμε.

Γι’ αὐτὸ μὲ
ἤρεμη διάθεση καὶ ψυχραιμία πρέπει νὰ ἐξηγήσουμε
ὅτι ὅλο αὐτὸ ποὺ αὐθόρμητα ξεπηδᾶ
ἀπὸ τὴν ψυχή τους, πρέπει νὰ τὸ δαμάσουν
καὶ νὰ τὸ κυβερνήσουν σωστά, ὥστε νὰ μὴν
τοὺς ἐκτρέψει σὲ λάθη σοβαρὰ ποὺ θὰ
τοὺς πληγώσουν, ἀλλὰ **νὰ**
τοὺς προετοιμάσει γιὰ τὸ μεγάλο γιὰ τὸ
ὁποῖο εἶναι προορισμένοι· γιὰ τὴ δική τους
οἰκογένεια. Ἂν θέλουν νὰ τὴ σκέπτονται
ἐπιτυχημένη καὶ εὐτυχισμένη, πρέπει νὰ παλέψουν
στὰ χρόνια τῆς προετοιμασίας τους. Γιὰ νὰ διατηρήσουν
ἄθικτο αὐτὸ ποὺ θὰ ζήσουν ἀργότερα
καὶ νὰ τὸ σεβαστοῦν ἀφοῦ γίνει, πρέπει
νὰ τὸ σέβονται ἀπὸ πρίν. Γιατὶ εἶναι
γνωστὸ ὅτι συχνὰ οἱ πρὶν ἀπὸ
τὸν γάμο ἀπροσεξίες διευκολύνουν τὶς μετὰ τὸν γάμο
συμφορές.

Νὰ ἐξηγήσουμε ἀκόμη
στὰ παιδιὰ ὅτι **ἡ**
ἀγάπη, ὅπως τὴν προβάλλει ὁ κόσμος μὲ διάφορους
τρόπους, εἶναι συνήθως ἐφήμερη, ἀμφίβολη, ρηχὴ καὶ
ἐπιπόλαιη συναισθηματικὴ ἐκδήλωση. Γι’ αὐτὸ
καὶ οἱ σύντροφοι ἀλλάζουν πολὺ εὔκολα. Ἡ
ἀγάπη αὐτὴ σύντομα μπορεῖ νὰ σβήσει καὶ
εὔκολα νὰ μετατραπεῖ σὲ ζήλεια, ἀδιαφορία,
ἀντιπάθεια, κακία, μίσος, ἐκδικητικότητα. Καὶ στὸ
τέλος νὰ ἀφήσει στὴν ψυχὴ μιὰ ἀπέραντη
πίκρα, μιὰ βαθιὰ ἀπογοήτευση καὶ τὴν
αἴσθηση τῆς ὁριστικῆς ἀποτυχίας. Μπορεῖ
δὲ νὰ προκαλέσει καὶ ψυχολογικὰ προβλήματα, νὰ
ὁδηγήσει σὲ ἀσθένειες, κάποτε σὲ ἀνεπιθύμητες
ἐγκυμοσύνες, ποὺ ἀντιμετωπίζονται συνήθως μὲ
ἐπιπολαιότητα καὶ βαρύτερα λάθη.

Ἡ
ἀληθινὴ ἀγάπη ἐμπνέει τὸν βαθὺ
σεβασμὸ στὸ πρόσωπο τοῦ ἄλλου, ποὺ εἶναι
εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, ποὺ ἡ ψυχή του ἔχει
ἀπέραντη ἀξία, ποὺ τὸ σῶμα του εἶναι
ἔμψυχος ναὸς τοῦ Θεοῦ. Ὁ σεβασμὸς ὅμως προϋποθέτει τὴν

ἐγκράτεια, ἡ ἐγκράτεια ἀπαιτεῖ ἀγώνα,
ὁ ἀγώνας δὲν ἐπιτυγχάνει χωρὶς τὴν
ἐνίσχυση τῆς Χάριτος, ἡ δὲ Χάρις δίνεται ἄφθονη
σ' ὅσους καταφεύγουν μὲ πίστη στὸ Θεό. **Δὲν ὑπάρχει ἑπομένως ἀγάπη χωρὶς τὴν πίστη, χωρὶς τὸν Θεό**.

Ἡ
ἀληθινὴ ἀγάπη δὲν εἶναι κάτι ἀνθρώπινο,
εἶναι κάτι θεϊκό.
Καὶ μόνο «κατὰ Θεὸν» καὶ «διὰ τὸν
Θεὸν» μπορεῖ κανεὶς ἀληθινὰ νὰ
ἀγαπᾶ. **Οἱ**
ἄνθρωποι πλησιάζουν μεταξύ τους, μόνο ὅταν πλησιάζουν τὸν Θεό.
Μέσα στὴν Ἐκκλησία βρίσκουμε τὸν Θεὸ τῆς
ἀγάπης, ζοῦμε μεταξὺ μας τὴν τέλεια κοινωνία τῆς
ἀγάπης, ἀπολαμβάνουμε τὴν ἀληθινὴ εὐτυχία
καὶ χαρά. Ἐκεῖ πρέπει νὰ ὁδηγοῦμε τὰ
παιδιά μας, διότι ἐκεῖ θὰ ἔχουν οὐσιαστικὴ
βοήθεια γιὰ τὴ ζωή τους στὸ παρὸν καὶ στὸ
μέλλον τους.

Τὰ παιδιὰ δὲν
τὰ βοηθεῖ ἡ ἀτμόσφαιρα τοῦ σχολείου, ἡ
σύγχρονη ἀγωγή, ποὺ δὲν κάνει λόγο γιὰ τὴν
ψυχὴ καὶ ἐπιτρέπει κάθε εἴδους ἐλεύθερες
σχέσεις, ἀρκεῖ νὰ μὴ βλάπτεται ἡ ὑγεία
τοῦ σώματος. Δὲν βοηθεῖ ἡ σημερινὴ κοινωνία,
ποὺ τὴ διακρίνει ἡ ἐλευθεριότητα καὶ ἡ
ἀσυδοσία. Δὲν βοηθοῦν τὰ σύγχρονα
ἠλεκτρονικὰ μέσα, ποὺ ἀκόμη καὶ μὲ
τὶς παιδικές τους ἐκπομπές – ποὺ πολλὲς φορὲς
δὲν εἶναι καθαρές – **ξυπνοῦν**
πολὺ πρόωρα τὸ σχετικὸ ἐνδιαφέρον τῶν
παιδιῶν, **ἀφαιροῦν**
τὴν ἀθωότητά τους καὶ τοὺς στεροῦν τὸ
δικαίωμα νὰ ζήσουν ἁγνὰ καὶ χαρούμενα τὰ παιδικά
τους χρόνια. Δυστυχῶς τὰ μέσα αὐτά, ποὺ σημείωσαν
ἐκπληκτικὴ ἀνάπτυξη στὴν ἐποχή μας, ἔχουν
κάνει πολὺ εὔκολη τὴν πρόσβαση στὸ κακὸ
καὶ παρουσιάζουν μὲ δελεαστικοὺς τρόπους
ἐλκυστικὴ καὶ σχεδὸν ὑποχρεωτικὴ τὴν
ἁμαρτία. **Ὁ μοντέρνος τρόπος**

ζωῆς προβάλλεται ἔτσι ποὺ νὰ φαίνεται ἀδύνατο τὸ νὰ πορευθεῖ κάποιος ἀντίθετα στὸ ρεῦμα τοῦ κακοῦ, τὸ ὁποῖο παρασέρνει τὰ πάντα στὸ διάβα του καὶ θέλει νὰ ἐπιβάλει τὴν κυριαρχία του παντοῦ.

Θεωρεῖται ἐξωπραγματικὸς σήμερα ὅποιος μιλᾶ γιὰ τὴν ἐγκράτεια καὶ τὴν ἀγνότητα. Εἶναι λέξεις «ἄγνωστες» αὐτές, ποὺ ὅταν κάποτε ἀκουσθοῦν, ἀντιμετωπίζονται ἀπὸ τοὺς περισσότερους μὲ περιφρόνηση καὶ χλεύη.

Ἐδῶ εἶναι τὸ χρέος μας. Μὲ νηφαλιότητα καὶ πειστικότητα νὰ δείξουμε στὰ παιδιὰ τὴ χρησιμότητα τῆς ἐγκράτειας καὶ τὴ ζηλευτὴ ὀμορφιὰ τῆς ἀγνότητας· νὰ τοὺς κάνουμε ἀγαπητὴ καὶ ἑλκυστικὴ τὴ μεγάλη αὐτὴ ἀρετή. Εἶναι χρέος μας νὰ μιλήσουμε γιὰ τὸ μεγαλεῖο τοῦ χριστιανικοῦ γάμου, γιὰ τὴν ἱερότητα τῆς σχέσεως ποὺ ἐκφράζει τὴν ἀγάπη δύο ἀνθρώπων καὶ ὑπηρετεῖ τὴ ζωὴ ἑνὸς τρίτου, ὅταν ὁ Θεὸς τὸ θελήσει. Εἶναι πολὺ σημαντικὸ νὰ δείξουμε στὰ παιδιὰ πὼς **μέσα ἀπὸ αὐτὴ τὴ σχέση μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νὰ καταξιώνει τὴν θεοειδὴ ὕπαρξή του, νὰ καλλιεργεῖ τὴν πνευματικότητά του καὶ ὄχι νὰ ὁδηγεῖται στὴν ἀποκτήνωση, στὴν καταρράκωση καὶ στὴ διαστροφή**.

Νὰ σταθοῦμε κοντὰ στὰ παιδιά μας στὰ δύσκολα νεανικά τους χρόνια. Νὰ τοὺς ποῦμε ὅτι **ὅλα εἶναι εὐλογημένα, ὅταν γίνονται στὴν ὥρα τους, ὅταν ὁ Θεὸς τὰ εὐλογήσει καὶ ὁ Θεὸς τὰ θελήσει**. «*Καιρὸς τῷ παντὶ πράγματι*» (Ἐκκλησ. γ΄ 1, 17). **Γιὰ τὸ καθετὶ ὑπάρχει ὁ κατάλληλος καιρός**. Τώρα πρέπει νὰ φροντίζουν τὴ **σωστὴ προετοιμασία τους**, νὰ προσπαθοῦν γιὰ τὴ μόρφωση καὶ τὴν **ἀρετή**, γιὰ τὰ ἐφόδια ἐκεῖνα ποὺ θὰ συντελέσουν στὴν

αὐριανὴ ἐπιτυχία τους στὴ ζωή. Τώρα **νὰ ἀγωνίζονται γιὰ τὴν ἀγνότητα**, ποὺ δὲν πρέπει νὰ τὴ ζοῦν ὡς παθητική, ἀλλὰ ὡς **δυναμικὴ κατάσταση**· **ὄχι ὡς στέρηση, ἀλλὰ ὡς ἀπολαβή**.

Πολύτιμος σύμμαχος στὴν ἀγωγὴ τῶν παιδιῶν μας καὶ στὸ θέμα αὐτὸ εἶναι ὁ **πεπειραμένος πνευματικός**. Στὸν ἱερέα τοῦ Θεοῦ τὰ παιδιὰ μποροῦν νὰ ἀνοίξουν πιὸ εὔκολα τὴν ψυχή τους, νὰ διατυπώσουν ἀπορίες, νὰ ζητήσουν βοήθεια στὸν ἀγώνα τους καὶ νὰ ποῦν τὰ σφάλματά τους. Ἐκεῖ θὰ βροῦν ἀγάπη, στοργή, ἄφεση ἁμαρτιῶν, σοφὴ καθοδήγηση σ' αὐτὸ τὸ πολὺ δύσκολο καὶ καίριο ζήτημα τῆς ζωῆς τους. **Ἐκεῖ θὰ πάρουν πλούσια Χάρη ποὺ θὰ τὰ ἐνισχύει στὸν ἀγώνα τους**.

Αὐτὴ τὴ Χάρη θὰ ἐπικαλοῦνται, καὶ στὸν παντοδύναμο Θεὸ θὰ καταφεύγουν οἱ γονεῖς μὲ τὴ θερμὴ προσευχή τους. **Γιὰ νὰ στηρίζει Ἐκεῖνος τὰ παιδιά τους** καὶ νὰ τὰ ἀναδεικνύει λευκὰ καὶ εὐωδιαστὰ κρίνα μέσα στὸ βοῦρκο τῆς σύγχρονης ἁμαρτωλῆς κοινωνίας· τέκνα δικά Του, ἀστέρια φωτεινὰ ποὺ θὰ λάμπουν στὸ σκοτάδι τῆς πονηρῆς καὶ διεστραμμένης γενεᾶς μας.

(Πηγή: osotir.org)